

## El Dia de la Reforma

Dc, 3/11/2010 per Enric Capó i Puig

[Amb accent](#)

Diumenge passat, 31 d'octubre, es va celebrar a les comunitats evangèliques de Barcelona el Dia de la Reforma, o sigui, el 493è aniversari del principi de la Reforma religiosa del segle XVI. Es una data celebrada normalment en el si del protestantisme històric, però que ha tingut poca repercussió a Catalunya i a l'Estat espanyol. No tinc notícia dels actes que els protestants a Catalunya van celebrar enguany en les seves comunitats, però l'Església Evangèlica de Catalunya, que és la més representativa del protestantisme històric, ja que es membre de l'Aliança Reformada Mundial, organisme que reuneix les esglésies de tradició reformada, és a dir, les que van acollir el pensament teològic de Joan Calví, va celebrar un culte de commemoració al temple del carrer de la Nació, de Barcelona, que va ser força ben assistit, malgrat que es celebrava a les 6 de la tarda d'un diumenge. Va ser ocasió de recordar la nostra història i avaluar on som després de quasi 500 anys d'acció i testimoniatge.

Sense cap dubte, l'acte més important va ser la celebració i transmissió per TV d'un culte unit organitzat pel Consell Evangèlic de Catalunya, organisme que reuneix la gran majoria de les esglésies protestants a casa nostra. Va ser un acte sobri, al que van ser convidats representants d'altres religions i autoritats. Per exemple, vam poder veure-hi al vicepresident Carot-Rovira, que ja ha estat present en altres commemoracions d'aquest tipus. Les quatre meditacions que va haver-hi durant l'acte van versar sobre les idees fonamentals que van ser objecte de discussió durant els inicis de la Reforma, com la fe, la gràcia i les Escripures, encara que sense profunditzar en el sentit d'aquests postulats doctrinals en el món d'avui. Les esglésies protestants continuen mantenint les idees fonamentals, però han avançat en el camí d'una comprensió més àmplia de l'evangeli.

Malgrat que l'acte de commemoració va ser anunciat com un culte, ningú no ha de pensar que el que es va transmetre per TV era un culte tradicional protestant. Va ser un acte adaptat a les circumstàncies del protestantisme a Catalunya, molt influït actualment per esglésies de tradicions lliures, allunyades de les clàssiques esglésies protestants. Diem això per tal d'evitar confusions. Ni el lloc on es va celebrar l'acte ni les estructures litúrgiques que es van seguir són representatives del protestantisme. L'acte es va celebrar en el lloc de reunions d'una comunitat d'Els Germans, que des de sempre han evitat el temple clàssic, optant lliurement per espais més laics i millor adaptats a les seves formulacions doctrinals. Els Germans es una de les denominacions antigues i ben acreditades a casa nostra. La denominació va néixer en el si de l'Església Anglicana a mitjans del segle XIX. Pel que fa a les estructures de l'acte, tampoc no responen a l'estil i la solemnitat dels cultes tradicionals protestants.

Sobre el que es va dir en el culte i en l'entrevista a Carot-Rovira, voldria fer dues precisions. La primera sobre el lloc on es van clavar les 95 tesis. Va ser a la porta de l'església del Castell de Wittenberg. Aquesta porta es va cremar i va ser substituïda per una de bronze on avui hi figuren les tesis. A l'interior d'aquesta església hi ha la tomba de Luter i la de Melancton. La segona precisió es sobre la data des de la qual hi ha protestants a Barcelona. No és, evidentment la de 1168, com es va dir per error, sinó la de 1868. Els protestants es van poder començar a

reunir i organitzar-se a l'estat espanyol a partir de la revolució anomenada "la Gloriosa", encapçalada pels generals Prim i Serrano i el brigadier Topete. Així va començar el que s'anomena la Segona Reforma. La primera, al segle XVI, que va tenir com a principals focus Sevilla i Valladolid va ser aniquilada per la Inquisició. Dos autos de fe celebrats a aquestes ciutats els anys 1559 i 1560 van acabar a sang i foc amb els dissidents. Des d'aleshores, l'Estat espanyol va estar 300 anys tancat a tota penetració protestant al país.

Enric Capó